

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ผลของโปรแกรมดนตรี และศิลปะบำบัดที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของ

เด็กบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญาในระดับรุนแรง เพศหญิง

สถาบันราชานุกูล

THE EFFECTS OF MUSIC AND ART THERAPY PROGRAM ON AGGRESSIVE

BEHAVIORS OF SEVERE INTELLECTUAL AND DEVELOPMENTAL

DISABILITIES PERSONS

IN RAJANUKUL INSTITUTE

โดย

นางสาวสุสรพร

เต็มทอง

ทันตแพทย์ชำนาญการพิเศษ

นางสาว นิสร

เย็นยาชน

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

นางนันท์วิภา

วนธารกุล

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

นางสาวจิรภัทร

เปลื้องนุช

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

สถาบันราชานุกูล

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

2553

ชื่อเรื่อง ผลของโปรแกรมดนตรี และศิลปะบำบัดที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กบกพร่องทาง
พัฒนาการและสติปัญญา ระดับรุนแรง เพศหญิง สถาบันราชานุกูล
THE EFFECTS OF MUSIC AND ART THERAPY PROGRAM ON AGGRESSIVE
BEHAVIORS OF SEVERE INTELLECTUAL AND DEVELOPMENTAL DISABILITIES
PERSONS IN RAJANUKUL NSTITUTE

ชื่อคณะวิจัย นางสาวนิลพร ยืนยงชัย นางสาวฐรพร เตมทอง
นางนันท์วิภาวณรรกุล นางสาวจิรภัทร เปลื้องนุช

บทคัดย่อ

หอผู้ป่วยหญิงเป็นหน่วยให้บริการด้านส่งเสริมพัฒนาการและฟื้นฟูทักษะของเด็กบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา ระดับรุนแรง จากการทำงาน พบว่า ร้อยละ 50 ของเด็กมีปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวร่วมด้วย ส่งผลทำให้เด็กไม่สามารถปรับตัวเข้าสังคมและขัดขวางการเรียนรู้ของเด็ก การที่เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงจะทำให้เด็กมีสมาธิเพิ่มขึ้น ดนตรีมีส่วนช่วยให้เด็กผ่อนคลาย ส่งผลให้เด็กมีความตั้งใจและมีสมาธิสูงขึ้น ส่วนศิลปะนั้นช่วยให้เด็กได้ระบายอารมณ์ที่เคร่งเครียด ต่างๆ ออกมา และผ่อนคลายอารมณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดโปรแกรมดนตรีและศิลปะบำบัดมาใช้ในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา ระดับรุนแรง สถาบันราชานุกูล โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความถี่ของการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา ระดับรุนแรง เพศหญิง ก่อนกับหลังได้รับโปรแกรมดนตรี และศิลปะบำบัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นเด็กที่แพทย์วินิจฉัยว่า มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา ระดับรุนแรง และมีพฤติกรรมก้าวร้าว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ โปรแกรมดนตรีและศิลปะบำบัดซึ่งประกอบด้วยการเปิดเพลงพร้อมกับทำกิจกรรมศิลปะร่วมกันทั้งหมดมี 7 กิจกรรม ๆ ละ 1 สัปดาห์ ๆ ละ 4 วัน แต่ละกิจกรรมใช้เวลา นาน 45 นาที รวมเวลาให้เด็กทำกิจกรรมทั้งหมด 7 สัปดาห์ และ ประเมินพฤติกรรมก้าวร้าว ด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งมีค่า IOC =0.91 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ Wilcoxon's Sign Rank Test

ผลการวิจัย: พบว่าเด็กได้รับโปรแกรมดนตรี และศิลปะบำบัด เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวโดยภาพรวมลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z=2.807, p.005$) เมื่อจำแนกเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมการส่งเสียงโวยวาย กรีดร้อง ขว้างของ/ทำลายสิ่งของ ทำร้ายตนเองและทำร้ายผู้อื่น ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน ส่วนพฤติกรรมการ สีหน้าบึ้งตึง กระตืบเท้า ถ่มน้ำลาย ไม่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: โปรแกรมดนตรีและศิลปะบำบัด พฤติกรรมก้าวร้าว เด็กบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา
ระดับรุนแรง